

Sjúklingatrygging

Skilmálar nr. SA-3

Samkvæmt lögum um sjúklingatryggingu nr. 111/2000 og reglugerð nr. 763/2000 um váttryggingu þeirra sem veita heilbrigðisþjónustu eftir þeim lögum. Í skilmála þessum merkir hugtakið "félagið" Vörð tryggingar hf.

Um váttrygginguna gilda váttryggingaskírteinið ásamt áritun og sérskilmálum, skilmálar þessir, almennir skilmálar félagsins nr. AS-1 og ákvæði laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004.

Ákvæði í almennum skilmálum ganga framur ákvæðum þessara skilmála ef ekki er fullt samræmi þar á milli.

1. gr. Hver er váttryggður - gildissvið váttryggingarinnar

- 1.1 Váttryggður er sá heilbrigðisstarfsmaður eða heilbrigðisstofnun sem tiltekin er á váttryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun.
- 1.2 Váttryggt er gegn bótaskyldu, er fellur á váttryggðan í því tilviki, að sjúklingur verður fyrir líkamlegu eða geðrænu tjóni hér á landi, sem váttryggður ber ábyrgð á skv. lögum um sjúklingatryggingu. Látist sjúklingur, tekur váttryggingin til bótaskyldu váttryggðs skv. sömu lögum vegna missis framfæranda.

2. gr. Undanskildar áhættur

- Váttryggingin tekur ekki til ábyrgðar, sem rakin verður til:
- 2.1 að váttryggður tekur á sig ábyrgð, sem er viðtækari en bótaskylda hans skv. lögum um sjúklingatryggingu;
 - 2.2 sekta eða annarra viðurlaga, sem falla á váttryggðan eða þriðja mann;
 - 2.3 líkamstjóns eða geðræns tjóns á öðrum en sjúklingi sjálfum;
 - 2.4 skemmda á munum;
 - 2.5 starfsemi váttryggðs utan Íslands eða bótaábyrgðar sem er ríkari en eftir íslenskum reglum um skaðabótgrundvöll eða ákvörðun bótafjárhæðar.

3. gr. Váttryggingarfjárhæð

- 3.1 Váttryggingarfjárhæð í hverju tjonstilviki og á hverju váttryggingartímabili er tiltekin í váttryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun. Heildargreiðsla váttryggingarbóta innan hvers váttryggingarárs takmarkast við fjárhæðir, sem getið er í 2. gr. og 5. gr. reglugerðar nr. 763/2000, eins og nánar er tilgreint í váttryggingarskírteini. Fjárhæðirnar breytast eftir vísitölu, sbr. 12. gr. váttryggingarskilmálanna.
- 3.2 Félagið greiðir kostnað, sem eðlilegt er að váttryggður stofni til vegna ákvörðunar um skaðabótaskyldu eða bótafjárhæð, enda þótt greiðsla félagsins fari af þeim sökum fram úr váttryggingarfjárhæðinni. Sama gildir um vexti, sem váttryggður er dæmdur til að greiða af skaðabótakröfu, sem váttryggingin tekur til.
- 3.3 Sé váttryggingarfjárhæðin lægri en dæmdar skaðabætur, er félaginu þó aðeins skylt að greiða þann hluta vaxta og kostnaðar, er svarar til bótafjárhæðar þeirrar, sem því ber að greiða.

4. gr. Eigin áhætta

- 4.1 Af hverju tjóni ber váttryggingartaki og/eða váttryggður eigin áhættu eins og getið er í skírteini eða endurnýjunarkvittun. Fjárhæð þessi breytist árlega eftir vísitölu, sbr. 12. gr. váttryggingarskilmálanna. Eigin áhætta váttryggingartaka hefur ekki áhrif á réttarstöðu þriðja manns.

5. gr. Uppsagnarréttur

- 5.1 Váttryggingunni lýkur, falli starfsheimild eða starfsleyfi váttryggðs niður.
- 5.2 Þótt váttryggingin sé fallin úr gildi, ber félagið ábyrgð gagnvart tjonþola á hverju tjóni, sem rekja má til tjónsatvika, sem verða þar til 8 vikur eru liðnar frá því að félagið tilkynnti váttryggingartaka og velferðarráðuneytinu að váttryggingin væri fallin úr gildi, nema önnur fullnægjandi váttrygging hafi verið tekin fyrir þennan frest.

6. gr. Tímatakörk

- 6.1 Váttryggingin tekur til skaðabótakröfu gegn váttryggðum er til stofnast á váttryggingartímanum án tillits til þess hvenær það atvik varð sem krafan reis af.
- 6.2 Skaðabótakrafa telst hafa stofnast við það tímamark að hið fyrra af eftirfarandi tilvikum hefur borið að höndum:
 - a) að þriðji maður gerir skriflega skaðabótakröfu á hendur váttryggðum;
 - b) að váttryggðum verður fyrst kunnugt um að þriðji maður hefur orðið fyrir fjárhagslegu tjóni sem kann að verða rakið til gáleysis váttryggðs eða starfsmanns hans eða að bein hættu er á að slíkt tjón verði.
- 6.3 Váttryggingin tekur ekki til tjóns vegna skaðabótakröfu sem stofnast hefur gegn váttryggðum á váttryggingartímanum, hafi krafan ekki verið tilkynnt félaginu í síðasta lagi 3 mánuðum eftir lok váttryggingarinnar. Þótt tjón teljist hafa orðið á váttryggingartímanum og það hafi verið tilkynnt félaginu innan 3 mánaða eftir lok váttryggingarinnar, tekur váttryggingin ekki til slíks tjóns nema váttryggður hafi mótttekið skriflega skaðabótakröfu skv. gr. 6.2.a og tilkynni það félaginu í síðasta lagi innan 2 ára eftir lok váttryggingarinnar.
- 6.4 Skaðabótakröfu skv. gr. 6.2, sem rakin er til tjóns er verður hvort heldur skyndilega eða smám saman bætir félagið ekki, hafi tjón komið í ljós að einhverju leyti eða öllu áður en váttryggingartíminn hófst.

7. gr. Meðhöndlun skaðabótakröfu

- 7.1 Jafnskjótt og váttryggður fær vitneskju eða grun um að skaðabótakrafa verði gerð á hendur honum ber honum að tilkynna félaginu það skriflega.
- 7.2 Sé gerð skaðabótakrafa á hendur hinum váttryggða hefur félagið fyrirsvar vegna þeirrar kröfu og eru heimilar hvers kyns ráðstafanir til þess að meðhöndla kröfuna svo sem viðurkenningu á bótaskyldu, verjast kröfunni eða gera um hana samkomulag enda eru þessar ráðstafanir á kostnað félagsins svo og málskostnaður vegna þeirra.
- 7.3 Félagið er ekki bundið af því ef váttryggður greiðir eða viðurkennir skaðabótakröfu nema leitt sé í ljós að váttryggður gerði aðeins það sem honum var skylt að lögum er hann greiddi kröfuna eða viðurkendi réttmæti kröfunnar.

8. gr. Aukin áhætta

Verði breytingar á atvikum eða upplýsingum, sem félaginu hefur verið skýrt frá í váttryggingarbeiðni, eða á annan hátt, skal váttryggingartaki tilkynna félaginu um þær.

9. gr. Endurkröfuréttur

Félagið á ætíð endurkröfurétt á hendur váttryggingartaka hafi félagið greitt bætur eftir að váttrygging hefur fallið niður, sbr. gr. 5.2

10. gr. Útreikningur iðgjalds – endurgreiðsla iðgjalds

Þegar iðgjaldið reiknast af breytilegum stærðum (svo sem veltu, vinnulaunum, fjölda starfsmanna, véla eða tækja) skal áætla iðgjald í upphafi váttryggingartímabils, en endanlegt iðgjald greiðist við lok þess. Innan eins mánaðar frá lokum váttryggingartímabilsins er váttryggðum skylt að láta félaginu í té allar þær upplýsingar sem það telur nauðsynlegar til endanlegrar ákvörðunar iðgjalds. Berist upplýsingar þessar ekki í tæka tíð, má félagið ákveða endanlegt iðgjald eins og það telur sanngjarnt. Ef endanlegt iðgjald er hærra en bráðabirgðaiðgjald sem reiknað var, ber váttryggingartaka að greiða mismuninn innan 14 daga frá því að þess var krafist. Sé endanlegt iðgjald lægra en bráðabirgðaiðgjaldið, ber félaginu að endurgreiða mismuninn innan 14 daga, frá því að útreikningur gat farið fram.

11. gr. Samsömun

Félaginu er heimilt að bera fyrir sig að starfsmenn váttryggingartaka eða váttryggðs hafi brotið gegn ákvæðum váttryggingarinnar skv. 3. mgr. 29. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga.

12. gr. Vísitölubreytingar

Váttryggingarfjárhæð skv. 3. gr. miðast við vísitölu neysluserðs til verðtryggingar, grunnvísitala 202,1 stig. Skal hún breytast 1. janúar ár hvert í hlutfalli við breytingar á þeirri vísitölu. Iðgjaldið og eigin áhætta breytast á sama hátt.

Skilmálar þessir gilda frá 01.01.2019